

[Hartvig Frisch.]

i øvrigt vil give til disse Spørgsmaals Overvejelse.

Jeg skal slutte med at henstille — saaledes som jeg gjorde i mit første Indlæg —, at man nedstemmer de af det ærede Kommunistparti indbragte Ændringsforslag og i øvrigt stemmer for de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Gregersen stillede det Spørgsmaal ogsaa til mig, om der var en særlig Aftale imellem Regeringspartierne og mit Parti om, hvad der maatte forhandles i den Forfatningskommission, der nu bliver nedsat. Jeg ved ikke, med hvilken Begrundelse det ærede Medlem stiller et saadant Spørgsmaal, for jeg ved ikke af, at der er nogen, som har antydnet — jeg har det i hvert Fald ikke —, at der foreligger nogen som helst Aftale imellem Regeringspartierne og os om, hvad der maa forhandles i Kommissionen. Det er fuldkommen klart efter den Titel, Lovforslaget har, og den Titel, Loven vil faa, hvad det er, der skal drøftes i Kommissionen, nemlig Grundlovens Forfatningsbestemmelser, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan naturligvis i og for sig have Ret i, at ved Gennemførelsen af Ændringsforslag Nr. 2, hvorved et bestemt Direktiv udgaar, stilles Kommissionen i en vis Forstand friere. Men vi for vort Vedkommende har naturligvis ogsaa Ret i, at det Direktiv — eller i hvert Fald ikke saa lidt af et Direktiv —, som laa i det oprindelige Lovforslag, det falder bort.

Det, jeg har sagt, og som jeg gerne vil gentage, er, at vi for vort Vedkommende er overbevist om, at Spørgsmaalet om Republik og Spørgsmaalet om Kirkens Adskillelse fra Staten bliver ikke rejst i denne Kommission. Der er ingen Aftale herom, men det skal nok vise sig, at vi faar Ret, det Spørgsmaal bliver ikke rejst. Jeg spurgte ved første Behandling det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, om han havde i Sinde at rejse det, og det Spørgsmaal gik det ærede Medlem jo nærmest uden om; hvis det ærede Medlem vil rejse det, kan han jo sige til her. Derfor: der er altsaa ingen Aftale! Det er fuldkommen klart og ligetil, hvorledes vi fra vor Side har ønsket denne Sag behandlet. Vi sagde til, første Gang

Grundlovsspørgsmaalet blev rejst, vi sagde til ved første Behandling og har handlet i Overensstemmelse dermed.

Til det ærede Medlem Hr. Gregersen vil jeg gerne videre sige, at jeg synes næsten, det ærede Medlem skulde uddybe den smukke og fornemme Betragtning, han anstillede om de fire Medlemmer, som havde Brug for ogsaa at komme i denne Kommission. Jeg tror, at det ærede Medlem virkelig skulde betænke, om det var nogen rimelig Bemærkning at gøre af ham, og om han ikke dermed rækker Haand til Angreb paa Folkestyret og til Angreb paa hele det Arbejde, der gøres her, hvad jeg ellers ikke troede, det var det ærede Medlems Opgave at gøre.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg gerne sige ud over den Bemærkning, jeg allerede har gjort om den Stilling, som de forskellige Repræsentanter i Kommissionen altsaa nu vil faa, at naar det ærede Medlem sagde, at saavel Venstres Ordfører som jeg ved første Behandling i ganske særlig Grad beskæftigede os med Spørgsmaalet om Republik, saa er det jo ikke en helt rigtig Maade at karakterisere Behandlingen da paa. Det, der da skete, og det, der er sket i denne Sag — det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch plejer dog ellers nok at kunne opfatte Tingene nogenlunde —, det er, at for 16—17 Aar siden stillede Socialdemokratiet med den nuværende Statsminister som Førstemand Forslag om Indførelse af Republik her i Landet. Ved Indgangen til det Arbejde, som skal gøres i den Kommission, der nu bliver nedsat, er det aabenbart for enhver, at dette Spørgsmaal har man ladet falde, er det aabenbart for enhver, at Spørgsmaalet ikke vil blive rejst; man ved, at Statsministeren har skrevet en Artikel, hvoraf det ganske klart fremgaar, at han for sit Vedkommende i hvert Fald meget stærkt har ændret Anskuelse. Det maa da være et anderledes tænkende Partis Opgave at give klart Udtryk for den Sindslagsændring, som altsaa er sket, det maa da være vor Opgave at give klart Udtryk for, at Statsministeren altsaa er blevet klogere paa dette Omraade, og at vort Synspunkt har sejret — hvis vi ikke gjorde det, vilde det da være helt urimeligt. Jeg vil gerne sige til det store Regeringsparti, at hvis det fortsat saa stærkt vil skifte Anskuelse som fra Forfatningsforslaget af 15. Juni